

When a man regards himself as a big somebody, he becomes angry with others who do not acknowledge his ego.

TORAH PORTION for Shabbat

- Korach (קורח | Korah)
- Torah: Numbers 16:1-18:32
- Haftarah: 1 Samuel 11:14-12:22
- Gospel: John 19:1-17

Who is the Boss?

Though Dathan and Abiram accused Moses of arrogance, he was actually the most humble man on earth. At the burning bush, he had argued with God against his appointment, and he only reluctantly stepped into the role of prophet and redeemer. He regarded himself as nobody special. It was not that Moses had poor self-esteem; he simply had an accurate assessment of his own worth before God.

And they rose up before Moses, together with some of the sons of Israel, two hundred and fifty leaders of the congregation, chosen in the assembly, men of renown. (Numbers 16:2)

"You're not the boss of me." That's what we used to say when we were kids. And it was probably true. Your older brother or the bully on the playground wasn't the boss of you, even if he thought he was. Korah and his followers rose up against Moses and said, "You're not the boss of us."

In Numbers 16:3, we read that Korah and his followers "assembled together against Moses and Aaron, and said to them, 'You have gone far enough, for all the congregation are holy, every one of them, and the LORD is in their midst; so why do you exalt yourselves above the assembly of the LORD?'" They accused Moses and Aaron of taking the first-boss positions. They questioned whether Moses had really heard from the LORD, and they refused his authority over their lives.

In reality, Moses never said, "I'm first boss. I should be the leader of all Israel. I am fit to be a leader." Moses never said, "I am really something. I am a big somebody." Neither He nor Aaron volunteered for their positions, submitted an application for their jobs or campaigned for their offices. They were simply serving God in the positions to which He had appointed them.

When Moses summoned the Reubenites Dathan and Abiram, they replied with a stunning display of impertinence. They reversed the promises of Canaan by speaking of Egypt, the land of their

Wanneer een man zichzelf als een groot iemand beschouwt, wordt hij boos op anderen die zijn ego niet erkennen.

TORAH PORTIE voor Shabbat

- Korach (קורח | Korach)
- Torah: Numeri 16:1-18:32
- Haftarah: 1 Samuël 11:14-12:22
- Evangelie: Johannes 19:1-17

Wie is de Baas?

Hoewel Dathan en Abiram Mozes beschuldigden van arrogantie, was hij eigenlijk de meest nederige man op aarde. Bij het brandende braambos had hij met God getwist tegen zijn benoeming, en hij stapte slechts met tegenzin in de rol van profeet en verlosser. Hij beschouwde zichzelf als niemand bijzonder. Het was niet zo dat Mozes een slecht gevoel van eigenwaarde had; hij had gewoon een juiste inschatting van zijn eigen waarde voor God.

En zij stonden op voor Mozes, tezamen met enige van de zonen van Israël, tweehonderdvijftig leiders van de gemeente, uitverkorenen in de vergadering, mannen van naam en faam. (Numeri 16:2)

"Jij bent niet de baas over mij." Dat zeiden we altijd in onze jeugd. En het was waarschijnlijk waar. Je oudere broer of de pestkop op het schoolplein was niet de baas over jou, ook al dacht hij van wel. Korach en zijn volgelingen stonden op tegen Mozes en zeiden: "U bent niet de baas over ons."

In Numeri 16:3 lezen we dat Korach en zijn volgelingen "zich tegen Mozes en Aäron verzamelden en tegen hen zeiden: 'Nu is het genoeg geweest, want de hele gemeente is heilig, een ieder van hen, en de HEER is in hun midden; waarom verheft u zich dan boven de vergadering van de HEER?'" Zij beschuldigden Mozes en Aäron ervan de hoogste-plaats-posities in te nemen. Zij vroegen zich af of Mozes het zo werkelijk van de HERE gehoord had, en zij weigerden zijn gezag over hun leven.

In werkelijkheid heeft Mozes nooit gezegd: "Ik ben de hoogste baas. Ik zou de leider van heel Israël moeten zijn. Ik ben geschikt om een leider te zijn." Mozes heeft nooit gezegd: "Ik ben echt iemand." Noch hij noch Aäron meldden zich vrijwillig aan voor hun posities, dienden een sollicitatie in voor hun banen of voerden campagne voor hun ambten. Zij dienden eenvoudig God in de posities waarin Hij hen had aangesteld.

Toen Mozes de Rubenieten Dathan en Abiram dagvaardde, antwoordden zij met een verbluffend vertoon van brutaliteit. Zij draaiden de beloften van Kanaän om door over Egypte, het land van hun

servitude, as a "land flowing with milk and honey" (Numbers 16:13). In other words, they were saying they had been happier being unredeemed in Egypt. They rejected Moses' authority and asked, "You would also lord it over us?" (Numbers 16:13). They denied his prophetic inspiration when they asked, "Would you put out the eyes of these men?" (Numbers 16:14); that is to say, "Are you trying to pull the wool over our eyes?"

Ironically, Korah, Dathan, Abiram and their followers were the ones exalting themselves and claiming to be big somebodies. Theirs was a posture of self-exaltation. "And they rose up before Moses" (Numbers 16:2).

Regarding Moses, the Torah says, "He fell on his face" (Numbers 16:4). The Master says, "Whoever exalts himself shall be humbled; and whoever humbles himself shall be exalted" (Matthew 23:12). Moses was not putting on a fake or obsequious humility. He had a genuine sense of insignificance in the face of the Almighty. That is why he was exalted by God.

When a man regards himself as a big somebody, he becomes angry with others who do not acknowledge his big somebodiness. He wants to be the boss. God says to the big somebody, "There is not room in the universe for both you and Me." God is the only true Somebody and the only real Boss. Only when a man utterly subjects his own will to God and says, "Not as I will, but as You will" (Matthew 26:39), is God able to inhabit him, work through him and ultimately exalt him. Such a person was Moses, the most humble man of his generation.

dienstbaarheid, te spreken als een "land vloeiende van melk en honing" (Numeri 16:13). Met andere woorden, zij zeiden dat zij gelukkiger waren geweest als zij niet verlost waren in Egypte. Zij verwierpen Mozes' gezag en vroegen: "Wilt gij ook de baas over ons spelen?" (Numeri 16:13). Zij ontkenden zijn profetische inspiratie toen zij vroegen: "Wilt U deze mensen de ogen uitsteken?" (Numeri 16:14); dat wil zeggen: "Probeer je ons voor de gek te houden?"

Ironisch genoeg waren het Korach, Dathan, Abiram en hun volgelingen die zichzelf verhieven en beweerden hoge mensen te zijn. Het was een houding van zelfverheffing. "En zij stonden op tegen Mozes" (Numeri 16:2).

Over Mozes zegt de Torah: "Hij viel op zijn aangezicht" (Numeri 16:4). De Meester zegt: "Wie zichzelf verheft, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verheven worden" (Matteüs 23:12). Mozes voerde geen valse of schijnnederigheid op. Hij had een oprecht gevoel van onbeduidendheid tegenover de Almachtige. Daarom werd hij door God verheven.

Wanneer een man zichzelf als een groot iemand beschouwt, wordt hij boos op anderen die zijn grootheid niet erkennen. Hij wil de baas zijn. God zegt tegen die grote: "Er is geen plaats in het heelal voor beiden, jou als Mij." God is de enige ware Iemand en de enige echte Baas. Alleen wanneer een mens zijn eigen wil volledig aan God onderwerpt en zegt: "Niet zoals ik wil, maar zoals U wilt" (Mattheüs 26:39), is God in staat hem te bewonen, door hem heen te werken en hem uiteindelijk te verheffen. Zo iemand was Mozes, de meest nederige man van zijn generatie.